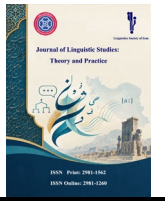
Journal of Linguistic Studies: Theory and Practice

Print ISSN: 2981-1562 Online ISSN: 2981-1260

Journal Homepage: https://jls.uok.ac.ir/

The Role and Placement of the Suffix /-ü/ in DP in Lari: A Shell-Based Approach

Mohammad Yousefvand[1], Leila Dianat[2]

1. Corresponding author, Assistant Professor of Linguistics, Department of Persian Language and Literature Education, Farhangian University, Tehran, Iran. Email: m.yousefvand@cfu.ac.ir
2. Ph.D. in Linguistics, Instructor, Larestan Higher Education Complex, Larestan, Iran. Email: l533.dianat@gmail.com

Article Info

Article type:
Research Article

Article history:
Received: 14 November 2024
Received in revised form:
5 February 2025
Accepted: 9 April 2025
Available online:
29 March 2026

Keywords:
Determiner phrase,
Shell-based approach,
Specificity,
Lari language,
Suffix /-ü/

ABSTRACT

Objective: This study investigates the role and position of the suffix /-ü/ in the determiner phrase (DP) in Lari, a Southwestern Iranian language listed in the UNESCO Atlas of the World's Languages in Danger.

Method: We collected the data through fieldwork and analyzed them using a descriptive-analytical method.

Results: The obligatory presence of /-ü/, not only in some singular definite DPs but also in some singular indefinite DPs, marks specificity according to Karimi's (1999, 2003) definition; based on Larson's (1988) shell approach, the suffix occupies the head of the lower DP. The affixal nature of the determiner /-ü/ motivates the movement of the noun and its merger with the determiner.

Conclusion: The shell structure proposed for the verb phrase can be generalized to other phrases, including the determiner phrase.

Cite this article: Yousefvand, M., & Dianat, L. (2026). The role and placement of the suffix /-ü/ in DP in Lari: A shell-based approach. *Journal of Linguistic Studies: Theory and Practice*, 5(1), 143–154. https://doi.org/10.22034/jls.2025.142746.1201

© The author(s) retain the copyright.

Publisher: University of Kurdistan.

DOI: https://doi.org/10.22034/jls.2025.142746.1201

Introduction

Definiteness, indefiniteness, and specificity are the concepts used in the syntax to refer to DPs. Karimi (1999), based on Enç's (1991) definition of specificity, described definite DPs as a DP that has an antecedent in the discourse, because of which definite DPs are always specific, but indefinite DPs may be specified or non-specified. Karimi (1999, 2003) believed that in Persian, specific DPs, both definite and indefinite, are followed by the specificity marker rā, while the non-specific counterpart lacks this element. In Lari, there is no rā, and the suffix / -ü / or /-iyā/ is used instead. /ü/ attaches to singular DP and /-iyā/ adjoins to plural DP. The questions that arise here are: a) is the suffix /ü/ a sign of definiteness or a specificity marker based on Karimi's (1999, 2003) definition of specificity? b) Where is the position of this suffix in syntactic analyses?

Since the studies on Lari have often been conducted by non-linguists or by authors who are not speakers of this language, there are shortcomings and, in some cases, phonetic transcriptions are not accurate from the linguistic point of view. It is unquestionable that one primary task of linguists is to describe, record, and document such an endangered language. This paper aims to analyze the role and placement of suffix /-ü/ in Lari.

A brief note on previous works

There have been few studies in the field of specificity, and the following studies can be mentioned in Iranian languages. Karimi (1998, 1999, and 2003) analyzed the morpheme "ra" in Persian and believed that the presence of the morpheme "ra" after an NP is a sign of specificity, not of definiteness. Abbasi (1379) considers the criterion of definiteness or indefiniteness to be the amount of common information between the speaker and the listener about the instance of the NP, and assumes definiteness, indefiniteness, and specificity to be phenomena on a continuum. Rezaei and Choubsaz (1392) have investigated the role of the suffix /-aga/ in Kermanshahi Kurdish. The findings of the study have shown that the obligatory presence of the morpheme /-aga/ at the end of definite NPs and even some indefinite NPs is a sign of specificity. Rezapour (2015) concluded that the case marking of a preposition to an NP and a verb to an indefinite direct object are subject to adjacency constraints and that there is a direct relationship between adjacency and specificity. No research has yet been conducted in the Lari language on specificity and the role of the suffix /-ü/, which shows the importance of this research.

Theoretical framework

In syntactic analyses, the discussion about the determiner as the core of the phrase began with Abney's proposal (1987). He named the maximal projection of D as DP, which dominates N, and NP is the complement of D. The DP Hypothesis is considered an idea in which the head of the nominal phrase is not N; instead, the NP projection is dominated by one (or more) functional heads that actually head the phrase. Larson (1998) proposed a model for ditransitive constructions in which the verb structure has two shells. A shell headed by V, and a shell whose head is empty or e, which has no independent thematic requirement. V moves to the position of the empty head and assigns the external theta role to the specifier of the upper VP shell

In the Minimalist Program, this shell encountered a major problem, because one of the language truths is that syntactic structure should be made of word elements and not of empty elements. Chomsky (1995) based on Hale and Keyser (1993), stated that the upper verbal shell is actually a projection of a light verb

(v) that lacks phonetic representation. A light verb is a verb whose meaning depends on the meaning of its complement.

Method

The research method of this paper is a descriptive-analytical method. The data were collected using field methods from family conversations, people's conversations on social networks, and the author's linguistic intuition as a native speaker of this language. Then, the role of this suffix in the Lari language was analyzed and examined based on Karimi's (1999, 2003) definition of specificity, and the position of this suffix was analyzed according to the shell-based approach of DP.

Results and discussion

Unlike Persian, there is no rā in Lari, and the suffix / -ü / or /-iyā, -yā/ is used instead. /ü/ attaches to singular definite DP and /-iyā/ or /-yā/ adjoins to plural definite DP.

(1)Ma ana arusak-ü m=a Shima dā.
1sg that doll-ü 1sg=to Shima give.past
I gave that doll to Shima.

Demonstrative articles ana (that/those) and E (this/these) are used before either singular or plural DP. When an adjective describes a definite DP, the suffix /-ü/ will be added to the adjective, like 2.

(2) *Ma ana arusak-e ju-n-ü m=a Shima dā.*
1sg that doll-ezafe beautiful- intervocalic consonant-ü 1sg=to Shima give. past
I gave that beautiful doll to Shima.

When the definite DP is plural, the suffix / -iyā / is added either to the adjective as 3(a) or to the plural definite DP like 3(b). On the contrary to 3(b), in this case the presence of the demonstrative article ana (that) is obligatory.

(3) *a. Ma ana arusak-e ju-n-iyā m=a Shima dā.*
1sg those doll- ezafe beautiful- n-iya 1sg=to Shima give. past
I gave those beautiful dolls to Shima.
b. Ma ana arusak-iyā-e ju m=a Shima dā.
1sg those doll- s(plural) -ezafe beautiful 1sg=to Shima give.past
I gave those beautiful dolls to Shima.

Typically, indefinite DP in this language has no sign like 4(a), but in some cases both the word yak (one) before DP and the suffix /-i/ or /-ü/ are used to show the indefiniteness of DP like 4(b) and 4(d). Sentences 4(d) and 4(e) are ill-formed due to the presence of yak obliging the presence of /-i/ or /-ü/ and vice versa. In addition, yak in the sentences of 4(c) and 4(e) indicates number, not indefiniteness.

(4) *a.Ma arusak m=a Shima dā.*
1sg doll 1sg=to Shima give. past
I gave a doll to Shima.
b.Ma yak arusak-i m=a Shima dā.
1sg indefinite marker doll- indefinite marker 1sg=to Shima give.past
I gave a doll to Shima.
**c. Ma yak arusak m=a Shima dā.*
1sg one doll 1sg=to Shima give.past
I gave one doll to Shima (not more than one).
d. Ma arusak m=a yak beč-ü dā.

1sg doll 1sg=to indefinite marker child-ü give,past
I gave a doll to a child.
**e. Ma arusak m=a yak beč dā.*
1sg doll 1sg=to indefinite marker child give,past
I gave a doll to a child.

In cases where the adverb of degree is used before the adjective, the presence of both indefinite markers is optional, as in (5).

(5) *Ma (yak) arusak-e xayli ju-n-i / ju m=a Shima dā.*
1sg (one) doll-ezafe very beautiful-n-i / beautiful 1sg=to Shima give.past
I gave a very beautiful doll to Shima.

The remarkable point is that indefinite DP in this language, when it contains a quantifier, then again the presence of /-ü/ is obligatory, and without this suffix the sentence is semantically ill-formed as 6.

(6) **c. Amay aw om=xa.*
whole water 1sg=drink.past

One of the challenging issues is the simultaneous insertion of two determiners before and after the noun because there are also some sentences in Lari in which DP has two cores with two phonetic representations before and after the noun; for example, in sentences (7) and (8), E and ana respectively are the prenominal determiner, but /-ü/ in both sentences is the postnominal determiner.

(7) *E arusak-ü ju e.*
This doll-ü beautiful be.present.3sg
This doll is beautiful.
(8) *Ana ærusak-ü eška.*
That doll-ü break.past
That doll broke.

Conclusion

In this paper, we studied the role and position of /-ü / in DP in the Lari language. Since there is no rā in Lari, this concept is morphologically expressed through /-ü/ in singular DP and /iyā/ in plural DP. Since the suffix /-ü/occurs not only in some singular definite DP but also in some singular indefinite DP, the role of this suffix, based on Karimi's (1999, 2003) definition of definiteness, is a specificity marker.

In addition, this paper showed that DP in Lari language has two shells with two cores that only by assuming the DP shell model, based on Larson's (1988) model can justify the logical position of the core of DP. Based on this model, the prenominal determiner is placed in the upper shell and /-ü/ as the postnominal determiner in the lower shell of the DP. The existence of languages such as the Lari further strengthens the DP shell hypothesis and shows that the VP shell model can be generalized to other phrases such as DP.

پژوهش‌های زبان‌شناسی: نظریه و کاربرد

شاپا چاپی: ۱۵۶۲-۲۹۸۱ شاپا الکترونیکی: ۱۲۶۰-۲۹۸۱

Journal Homepage: https://jls.uok.ac.ir/

نقش و جایگاه پسوند /ü-/ در گروه حرف تعریف در زبان لاری با رویکرد پوسته‌ای

محمد یوسفوند[۱]، لیلا دیانت[۲]

۱. نویسندهٔ مسئول، استادیار زبان‌شناسی، گروه آموزش زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران. رایانامه: m.yousefvand@cfu.ac.ir

۲. دانش‌آموختهٔ دکتری زبان‌شناسی، مدرس مجتمع آموزش عالی لارستان، لارستان، فارس، ایران. رایانامه: l533.dianat@gmail.com

اطلاعات مقاله

نوع مقاله:
مقالهٔ پژوهشی

تاریخچهٔ مقاله:
تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۸/۲۴
تاریخ بازنگری: ۱۴۰۳/۱۱/۱۷
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۱/۲۰
تاریخ انتشار: ۱۴۰۵/۰۱/۰۹

کلیدواژه‌ها:
گروه حرف تعریف،
رویکرد پوسته‌ای،
مشخص‌بودگی،
زبان لاری،
پسوند /ü-/.

چکیده

هدف: هدف از این پژوهش، بررسی نقش و جایگاه پسوند /ü-/ در گروه حرف تعریف در زبان لاری است؛ زبانی از شاخهٔ زبان‌های ایرانی جنوب غربی که در اطلس زبان‌های در خطر یونسکو به‌عنوان یکی از زبان‌های در خطر معرفی شده است.

روش پژوهش: داده‌ها به روش میدانی گردآوری و به شیوهٔ توصیفی-تحلیلی بررسی شده‌اند.

یافته‌ها: حضور اجباری پسوند /ü-/ نه‌تنها در برخی از گروه‌های اسمی معرفهٔ مفرد، بلکه در برخی از گروه‌های اسمی نکرهٔ مفرد، بر پایهٔ تعریف کریمی (۱۹۹۹، ۲۰۰۳) نشانهٔ مشخص‌بودگی است و جایگاه این پسوند بر اساس رویکرد پوسته‌ای لارسن (۱۹۸۸) در هستهٔ گروه حرف تعریف پایینی است. ساختواژی بودن حرف تعریف /ü-/ دلیلی برای توجیه حرکت اسم و ادغام آن با حرف تعریف است.

نتیجه‌گیری: طرح پوسته‌ای گروه فعلی را می‌توان به سایر گروه‌ها، از جمله گروه حرف تعریف، تعمیم داد.

استناد: یوسفوند، محمد و دیانت، لیلا (۱۴۰۵). نقش و جایگاه پسوند /-ü/ در گروه حرف تعریف در زبان لاری با رویکرد پوسته‌ای. *پژوهش‌های زبان‌شناسی: نظریه و کاربرد*، ۵ (۱)، ۱۴۳-۱۵۴. https://doi.org/10.22034/jls.2025.142746.1201

ناشر: دانشگاه کردستان.

© نویسندگان.

۱. مقدمه

زبان لاری در محدودهٔ زبان‌های ایرانی جنوب غربی قرار دارد. این زبان در جنوب استان فارس در شهرستان‌های لارستان، گِراش، اِوَز، خُنج، در قسمت‌هایی از شهرستان لامرد از جمله اِشکنان، اَسیر، اَهِل؛ مناطق وسیعی از استان هرمزگان از جمله بخشی از بندرعباس، تمامی بندر لنگه، بستک، فرامرزان (وثوقی، ۱۳۸۰)؛ قسمتی از استان بوشهر مانند بردستان، دوراهک، لمبدان و حتی طبق گفتهٔ خنجی (۱۳۸۹: ۱۵) این زبان در قسمت‌هایی از امارات متحده عربی، قطر، بحرین، کویت و عمان گویشور دارد. زبان لاری بر اساس پژوهش‌های سلامی (۱۳۸۳) متشکل از ۲۱ گویش از جمله گویش لاری، گراشی، اوزی، خنجی، اشکنانی، فداغی، اسیری، بستکی، اهلی، بناورویی، بیخه‌ای، فیشوری و ... است. امروزه در فضای مجازی و حتی در بین برخی افراد، کاربرد واژهٔ «زبان اچمی» به جای «زبان لاری» مصطلح شده و رواج یافته است؛ در حالی که بر اساس تحقیقات تاریخی و زبان‌شناسی صورت گرفته، واژهٔ «زبان اچمی» هیچ پیشینهٔ تاریخی و سندیتی ندارد و کاربرد این واژه کاملاً نادرست است (دیانت، ۱۳۹۵). زبان لاری همانند سایر زبان‌ها و گویش‌های ایرانی گنجینه‌ای از واژه‌های متنوع و منبع اصلی مطالعات زبان‌شناختی، جامعه‌شناختی و تاریخی است (دیانت، ۱۳۹۹)؛ اما متأسفانه این زبان غنی و ارزشمند در اطلس زبان‌های در خطرِ یونسکو[1] به‌عنوان یکی از زبان‌های در خطر معرفی شده است (دیانت، ۱۴۰۲). بنابراین باید در جهت حفظ این زبان و نیز جلب توجه دیگر زبان‌شناسان به زبان‌های اقلیت و در معرض خطر این سرزمین پهناور گامی موثر برداشت. بدیهی است عدم توجه کافی به این زبان، به معنای از دست دادن بخش مهمی از منابع و از همه مهتر از دست دادن هویت قومی و بومی است (دیانت، ۱۴۰۱). به همین دلیل ضرورت مطالعات زبان‌شناسی در این زمینه بیش از پیش اهمیت می‌یابد.

معرفه[2]، نکره[3] و مشخص‌بودگی از مفاهیمی هستند که در نحو برای اشاره به گروه اسمی به‌کار می‌رود (تفکری رضایی و چوب‌ساز، ۱۳۹۱: ۵۵). کریمی (۱۹۹۹، ۲۰۰۳) بر این باور است که در زبان فارسی همراه با گروه اسمی مشخص، چه معرفه و چه نکره، حرف نشانهٔ «را» می‌آید اما بعد از گروه اسمی نامشخص این گونه نیست. به عبارتی دیگر حرف نشانه «را» را نشانهٔ مشخص‌بودگی گروه‌های اسمی می‌داند. در زبان لاری برای بیان حرف نشانهٔ «را» بعد از گروه اسمی مفرد مفهوم مستقلی وجود ندارد. این مفهوم در گویش لاری به‌صورت نمود ساختواژی از طریق پسوند /ü-/ بیان می‌شود. ابنی (۱۹۷۸) گره فرافکن بیشینه حرف تعریف را گروه حرف تعریف[4] نامید که بر گروه اسمی تسلط دارد و گروه اسمی را متمم حرف تعریف نامید. به همین دلیل در این پژوهش گروه حرف تعریف جایگزین گروه اسمی در تحلیل جایگاه پسوند /ü-/ می‌شود. این مقاله می‌کوشد تا به سوالات زیر پاسخ دهد: پسوند /ü-/ در گروه حرف تعریف در لاری چه نقشی دارد؟ بر پایهٔ تعریف کریمی (۱۹۹۹، ۲۰۰۳) از مشخص‌بودگی، این پسوند نشانه معرفگی است یا مشخص‌بودگی؟ با توجه به این که در زبان لاری برخلاف فارسی گاهی گروه حرف تعریف در لاری به‌طور مشخص دارای دو هسته با نمود آوایی قبل و بعد اسم است، پسوند /ü-/ در گروه حرف تعریف بر اساس رویکرد پوسته‌ای[5] در کجا قرار می‌گیرد؟

۲. پیشینهٔ پژوهش

در زمینه مشخص‌بودگی مطالعات اندکی صورت گرفته است که می‌توان به پژوهش‌های زیر در زبان‌های ایرانی اشاره کرد. کریمی (۱۹۹۸، ۱۹۹۹ و ۲۰۰۳) با تحلیل تکواژ «را» در زبان فارسی معتقد است که حضور تکواژ «را» بعد از گروه اسمی نشانه مشخص‌بودگی است و نه معرفگی. عباسی (۱۳۷۹) ملاک معرفه یا نکره بودن را میزان اطلاعات مشترک گوینده و شنونده درباره مصداق گروه اسمی می‌داند و معرفه، نکره و مشخص‌بودگی را پدیده‌ای بر روی یک پیوستار فرض می‌کند. تفکری رضایی و چوب‌ساز (۱۳۹۲) به بررسی نقش پسوند /aga-/ در کردی کرمانشاهی پرداخته‌اند. یافته‌های پژوهش نشان داده است که حضور

[1]. www.unesco.org/culture/languages-atlas/
[2]. Definiteness
[3]. Indefiniteness
[4]. Determiner Phrase (DP)
[5]. shell-based approach

اجباری تکواژ /aga-/ در انت‌های گروه‌های اسمی معرفه و حتی بعضی از گروه‌های اسمی نکره، نشانه مشخص‌بودگی است. رضاپور (۱۳۹۴) به این نتیجه رسیده است که حالت‌بخشی حرف اضافه به گروه اسمی و فعل به مفعول مستقیم نامشخص تابع محدودیت‌های مجاورت‌اند و بین شرط مجاورت و مشخص‌بودگی رابطه‌ای مستقیم وجود دارد. در زبان لاری هنوز پژوهشی در زمینه مشخص‌بودگی و نقش پسوند /üi-/انجام نشده است و همین موضوع، اهمیت این پژوهش را نشان می‌دهد.

۳. روش پژوهش

روش تحقیق، روشی توصیفی- تحلیلی است. داده‌ها به روش میدانی از گفت‌وگوهای خانوادگی، صحبت‌های افراد در فضای مجازی و با توجه به شم زبانی نویسنده به‌عنوان گویشور بومی این زبان جمع‌آوری شده است. سپس نقش این پسوند در زبان لاری بر پایهٔ تعریف کریمی (۱۹۹۹، ۲۰۰۳) از مشخص‌بودگی و جایگاه این پسوند با تحلیل پوسته‌ای از گروه حرف تعریف، مورد تحلیل و بررسی قرار گرفته است.

۴. نقش /üi-/ در زبان لاری

۱.۴ مبانی نظری

باطنی (۱۳۵۵: ۱۵۵) معتقد است در مواردی که اسم به واحد، واحدها، مورد و یا مواردی اشاره کند که میان گوینده و شنونده شناخته شده باشد یا فرض بر این باشد که شناخته شده است، آن اسم معرفه نامیده می‌شود ولی اگر چنین شناختگی یا سابقه‌ای مطرح نباشد، به اسم نکره گفته می‌شود. مشکوه‌الدینی (۱۳۷۹: ۱۳۸-۱۴۰) معرفه و نکره را از نشانه‌های صرفی اسم می‌داند و معتقد است که نشانهٔ معرفه صفر و نشانهٔ نکره پسوند /-i/ است. همچنین وی معتقد است که اسم ممکن است از راه پیوند نحوی با وابسته‌های معرفه‌ساز یعنی وابسته‌های اشارهٔ «این» و «آن» و یا وابسته‌های اسمی مشخص (اسم خاص و ضمایر شخصی) معرفه شود. کریمی (۱۹۸۹) گروه اسمی را به دو گروه معرفه و نکره و گروه اسمی نکره را نیز به دو دستهٔ نکرهٔ مشخص و نکرهٔ نامشخص تقسیم می‌کند. وی گروه اسمی معرفه را گروه اسمی‌ای می‌داند که به مرجع موجود در گفتمان دلالت دارد که در نتیجهٔ آن گروه‌های اسمی معرفهٔ مشخص هستند. گروه اسمی نکرهٔ مشخص هم می‌تواند بر مرجع موجود در گفتمان دلالت داشته باشد و هم بر مرجع خارج از گفتمان اما گروه اسمی نکره نامشخص مرجع ندارد و به عبارتی دیگر دلالت بر چیزی نامشخص می‌کند. بنابراین ویژگی مشترک گروه‌های اسمی مشخص معرفه و نکره این است که مصداق مشخصی دارند. کریمی (۱۹۹۹، ۲۰۰۳) بر این باور است که در زبان فارسی همراه با گروه اسمی مشخص، چه معرفه و چه نکره، حرف نشانهٔ «را» می‌آید اما بعد از گروه اسمی نامشخص این‌گونه نیست. به عبارتی دیگر حرف نشانه «را» را نشانهٔ مشخص‌بودگی گروه‌های اسمی می‌داند. دبیرمقدم (۱۳۸۸: ۱۳۱) حرف نشانهٔ «را» را نشانهٔ مفعول صریح در حوزهٔ نحو و نشانهٔ مبتدای ثانویه در حوزه کلام می‌داند. در زبان لاری برای بیان حرف نشانهٔ «را» بعد از گروه اسمی مفرد مفهوم مستقلی وجود ندارد. این مفهوم به‌صورت ساختواژی از طریق پسوند /üi-/ بیان می‌شود. در ادامه به تحلیل نقش این پسوند در زبان لاری بر پایهٔ تعریف کریمی (۱۹۹۹، ۲۰۰۳) از مشخص‌بودگی خواهیم پرداخت.

۲.۴ تحلیل نقش پسوند /üi-/ در زبان لاری

۱.۲.۴ گروه اسمی معرفه

در زبان لاری برای بیان حرف نشانهٔ «را» بعد از گروه اسمی معرفهٔ مفرد مفهوم مستقلی وجود ندارد. این مفهوم به‌صورت ساختواژی از طریق پسوند /üi-/ در گویش لاری و در برخی از گویش‌های دیگر لاری از جمله گویش خنجی به‌صورت پسوند /e-/بیان می‌شود. در این پژوهش به بررسی نقش این پسوند در گویش لاری می‌پردازیم.

1) *ma ana arusak-ü m=a maryam dā.*
1sg آن عروسک-ü 1sg=به مریم داد
من آن عروسک را به مریم دادم.

اگر صفتی گروه اسمی معرفهٔ مفرد را توصیف کند، این پسوند به صفت اضافه می‌شود. به عبارت دیگر در ساخت موصوف و صفت، پسوند /ü-/ به صفت می‌چسبد. دبیرمقدم (۱۳۹۲: ۳۹۱) معتقد است که این پسوند در ساخت موصوف و صفت به‌کار نمی‌رود؛ اما داده‌های زیر دلیلی بر عدم صحت این ادعاست.

2) a. *ma ana arusak-e ǰu-n-ü m=a maryam dā.*
1sg آن عروسک-ezafe زیبا -واج میانجی-ü 1sg=به مریم داد
من آن عروسک زیبا را به مریم دادم.

b. *ma arusak-e ǰu-n-ü m=a maryam dā.*
1sg عروسک- ezafe زیبا -n-ü 1sg=به مریم داد

*c. *ma arusak-ü ǰu m=a maryam dā.*
1sg عروسک-ü زیبا 1sg=به مریم داد

جملهٔ فارسی (۲) را می‌توان به دو صورت 2(a) و 2(b) در لاری بیان کرد. در این جملات پسوند /ü-/ به صفت ǰu// اضافه شده و در نتیجه جمله‌ها خوش ساخت هستند؛ اما در 2(c) این پسوند به گروه اسمی اضافه شده و به همین دلیل جمله بدساخت است. اگر گروه اسمی معرفه، جمع باشد به جای پسوند /ü-/، پسوند جمع /iya-/ و /yā-/ به‌کار برده می‌شود که در این‌صورت این پسوندها می‌توانند مانند 3(a) به صفت و یا مانند 3(b) به اسم اضافه شوند.

3) a. *a. ma ana arusak-e ǰu-n-iyā m=a maryam dā.*
1sg آن عروسک- ezafe پسوند جمع-واج میانجی-زیبا 1sg=به مریم داد
من آن عروسک‌های زیبا را به مریم دادم.

b. ma ana arusak-iyā-e ǰu m=a maryam dā.
1sg آن عروسک-پسوندجمع -ezafe beautiful 1sg=to مریم داد
من آن عروسک‌های زیبا را به مریم دادم.

استفاده از پسوند /ü-/ همراه با اسامی خاص معمول نیست و تنها در مواردی که نام شخصی با تحقیر بیان می‌شود، این پسوند به‌کار می‌رود.

5) *maryam/ maryam-ü ču.*
مریم/مریم-ü رفت.3sg
مریم رفت.

بنابراین، همان‌طور که داده‌های بالا نشان داد پسوند/ü-/ به گروه اسمی معرفهٔ مفرد اضافه می‌شود؛ اما در ساخت موصوف و صفت این پسوند به صفت می‌چسبد.

6) *Singular DP* $\xrightarrow{+ /-ü/}$ *DP-ü*

Adjective + Singular DP $\xrightarrow{+ /-ü/}$ *Adjective-ü DP*

۲.۲.۴ گروه اسمی نکره

در زبان لاری با گروه اسمی نکره نیز حرف مستقلی برای بیان حرف نشانهٔ «را» وجود ندارد. گروه اسمی نکره نامشخص در این زبان بی‌نشانه است؛ به‌عنوان مثال در 7(a). اما در برخی موارد واژهٔ /yak/ به معنی «یک» قبل از گروه اسمی نکره و حرف تعریف نکره /i-/ بعد از گروه اسمی نکره به‌کار برده می‌شود؛ مثلاً در 7(b). اگر قبل از گروه اسمی واژهٔ /yak/ آورده شود حضور /i-/ یا /ü/ بعد از گروه اسمی الزامی است؛ زیرا عدم وجود پسوند /i-/ یا /ü-/بعد از گروه اسمی، واژهٔ /yak/ نشان‌دهندهٔ تعداد است و مفهوم مورد نظر را بیان نمی‌کند؛ برای نمونه در 7(c) و 7(e) که به لحاظ معنایی بدساخت است.

7) *a.ma arusak m=a maryam dā.*
1sg عروسک 1sg=به مریم داد

من عروسکی را به مریم دادم.

b.ma yak arusak-i m=a maryam dā.
1sg یک عروسک -نشانه نکره 1sg=به مریم داد

من یک عروسکی را به مریم دادم.

**c. ma yak arusak m=a maryam dā.*
1sg یک عروسک 1sg=به مریم داد

من یک عروسک به مریم دادم (نه بیشتر).

d. ma arusak m=a yak beč-ü dā.
1sg عروسک 1sg=به یک بچه-ü داد

من عروسکی را به یک بچه‌ای دادم.

**e. ma arusak m=a yak beč dā.*
1sg عروسک 1sg=به یک بچه داد

من عروسکی را به یک بچه‌ای دادم.

در ساخت موصوف مفرد و صفت، حضور نشانهٔ نکرهٔ /-i/ الزامی است و این نشانه به صفت می‌چسبد؛ اما حضور نشانهٔ نکرهٔ پیشین /yak/ اختیاری است و در برخی موارد استفاده از /yak/، مفهومی مبالغه‌آمیز را به خواننده القا می‌کند؛ برای نمونه در جمله 8(b) با اضافه شدن /yak/ این مفهوم به خواننده منتقل می‌شود که «چنان عروسک زیبایی به مریم دادم که نظیرش را نمی‌توانی بیابی».

8) *a. ma arusak-e ǰu-n-i m=a maryam dā.*
1sg عروسک-ezafe زیبا-واج میانجی-i 1sg=به مریم داد

من عروسک زیبایی را به مریم دادم.

b. ma (yak) arusak-e ǰu-n-i m=a maryam dā ke ……
1sg (یک) عروسک-ezafe زیبا-واج میانجی-i 1sg=به مریم داد که .....

من (یک) عروسک زیبایی را به مریم دادم که .....

در مواردی که قید مقدار قبل از صفت آمده باشد، حضور هر دو نشانهٔ نکره اختیاری است؛ مثلاً در جمله (۹).

(9) *ma (yak) arusak-e xayli ǰu-n-i / ǰu m=a maryam dā*
1sg (یک) عروسک-ezafe خیلی زیبا-واج میانجی-i/ زیبا 1sg=به مریم داد

من (یک) عروسک خیلی زیبا(یی) را به مریم دادم.

انک[1] (۱۹۹۱: ۱۱) معتقد است که عناصر بخشی یا سور همگانی، گروه اسمی نکره را مشخص می‌کنند. در زبان لاری نیز اگر گروه اسمی نکره حاوی عناصر بخشی باشد، حضور تکواژ /-ü/ الزامی است 10(a) و چنان چه این تکواژ را حذف کنیم گروه اسمی نامشخص خواهد شد 10(b).

10) a. *maryam yek-i az das-iya-e arusak-ü oš=kand.*
مریم یک-نشانه نکره- از دست-پسوندجمع – ezafe عروسک-ü 3sg=کند

مریم یکی از دست‌های عروسک را جدا کرد.

b. *maryam yek-i az das-iya-e arusak oš=kand.*
مریم یک-نشانه نکره- از دست-پسوندجمع – ezafe عروسک 3sg=کند

مریم یکی از دست‌های عروسک را جدا کرد.

[1]. Enç

همچنین، اگر گروه اسمی نکره در این زبان حاوی سور باشد باز هم حضور پسوند /ü-/ اجباری است و بدون این پسوند جمله بدساخت می‌شود.

11) *a. aw om=xa.*
آب 1sg=خورد
آب خوردم.
b. amay aw-ü om=xa
همه آب-ü 1sg=خورد
تمام آب را خوردم.
**c. amay aw om=xa.*
تمام آب 1sg=خورد

داده‌های این قسمت (b7، d7، a10، b11) نشان داد که اگر گروه‌های اسمی نکره نیز مشخص باشند حتماً پسوند /ü-/ می‌گیرند. بنابراین حضور اجباری این پسوند نه‌تنها در برخی از گروه‌های اسمی معرفه، بلکه در برخی از گروه‌های اسمی نکره، نشانهٔ مشخص‌بودگی است.

۵. تحلیل جایگاه پسوند /ü-/ در لاری با رویکرد پوسته‌ای

۱.۵ مبانی نظری

در تحلیل‌های نحوی، بحث حرف تعریف به‌عنوان هسته گروه با تحلیل ابنی[1] (۱۹۸۷) آغاز شد. وی گره فرافکن بیشینه حرف تعریف را گروه حرف تعریف نامید که بر گروه اسمی تسلط دارد و گروه اسمی متمم حرف تعریف است. در زبان فارسی ضمایر، صفات اشاره، صفات پرسشی و صفات تعجبی در جایگاه هستهٔ گروه حرف تعریف قرار می‌گیرند. هستهٔ حرف تعریف وابسته‌های متعددی از قبیل گروه اسمی، گروه حرف اضافه، گروه متمم نما و ... می‌پذیرد. تمام مواردی که در مورد گروه حرف تعریف و جایگاه آن در زبان فارسی بیان شد، در مورد زبان لاری نیز صدق می‌کند اما یکی از مواردی که جایگاه هستهٔ گروه را با مشکل روبه‌رو می‌کند قرار گرفتن هم‌زمان دو هستهٔ گروه حرف تعریف قبل و بعد از اسم است زیرا گروه حرف تعریف در لاری به‌طور مشخص دارای دو هسته با نمود آوایی قبل و بعد اسم است. در این پژوهش با تعمیم طرح گروه فعلی پوسته‌ای[2] لارسن[3] به گروه حرف تعریف تلاش خواهد شد تا با تحلیلی پوسته‌ای از گروه حرف تعریف، جایگاه پسوند/ü-/ را تبیین کرد.

۱.۱.۵ طرح پوسته‌ای و تعمیم آن به سایر گروه‌ها

لارسن (۱۹۸۸) به منظور توجیه ساخت دومفعولی طرحی ارائه داد که بر اساس این طرح ساختار فعلی دارای دو پوسته است. هستهٔ یکی از این پوسته‌ها فعل واژگانی و دیگری عنصر تهی یا e است که هیچ نقش معنایی ندارد. در کمینه‌گرایی این‌گونه پوستهٔ فعلی با یک مشکل اساسی روبه‌رو شد؛ زیرا یکی از حقایق زبانی آن است که ساختار نحوی باید از عناصر واژگانی ساخته شوند و نه از عنصر تهی.

12) [VP [external argument] [V′ e [VP [direct object] [V verb[indirect object]]]]]
(هورنستین؛ ۲۰۰۵: ۹۶)

چامسکی با تکیه بر هله و کیسر[4] (۱۹۹۳) بیان می‌کند که هستهٔ فعلی بالایی در واقع فرافکنی از یک فعل سبک[5] است که فاقد محتوای آوایی است. فعل سبک فعلی است که معنای آن تا حد بسیار زیادی وابسته به مفهوم متممش است. در پوستهٔ پایینی

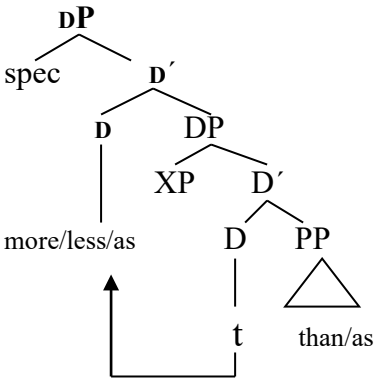
[1]. Abney
[2]. VP Shell
[3]. Larson
[4]. Hale & Keyser
[5]. light verbs

گروه فعلی، فعل واژگانی در جایگاه هسته، مفعول صریح در مشخص‌گر و مفعول غیر صریح قرار می‌گیرند و در پوستهٔ بالایی موضوع بیرونی در جایگاه مشخص‌گر، فعل سبک در هستهٔ گروه فعلی و گروه فعلی واژگانی در جایگاه متمم قرار می‌گیرند.

13) [$_{vP}$ [external argument] [$_{v'}$ v [$_{VP}$ [direct object] [$_{V'}$ verb [indirect object]]]]

(هورنستین[1] ؛ ۲۰۰۵: ۹۷)

ردفورد[2] (۲۰۰۰، ۲۰۰۴) طرح پوسته‌ای لارسن را به گروه اسمی تعمیم داد. در خصوص تعمیم طرح پوسته‌ای به گروه حرف تعریف مطالعاتی صورت گرفته که از برجسته‌ترین آن می‌توان به ایزورسکی[3] (۱۹۹۵) و منصوری (۱۳۹۰) اشاره کرد. ایزورسکی (۱۹۹۵) به منظور تحلیل ساختار ساخت‌های تفضیلی و مقایسه‌ای، طرح پوسته‌ای را برای گروه حرف تعریف پیشنهاد می‌کند. در این طرح توصیف‌گر مقایسه‌ای و یا تفضیلی به‌عنوان هستهٔ گروه حرف تعریف پایینی به جایگاه هستهٔ بالایی ارتقا می‌یابد.

۲.۵ تحلیل داده‌ها

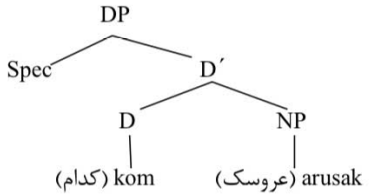
در زبان لاری حرف تعریف قبل و بعد از اسم به‌کار می‌رود. به عبارتی دیگر در این زبان به‌طور مشخص هر دو هستهٔ گروه حرف تعریف دارای نمود آوایی است. عناصری چون ضمایر، صفات اشاره، صفات پرسشی و صفات تعجبی، وابسته‌های پیشین اسم و به‌عنوان هستهٔ گروه حرف تعریف محسوب می‌شوند. در جمله (۱۴) صفت پرسشی /kom/ به معنی «کدام»، در جمله (۱۵) ضمیر /anayā/ یعنی «آن‌ها» به‌عنوان هسته گروه حرف تعریف هستند ولی جمله (۱۶) فاقد هسته گروه حرف تعریف است.

14) *kom arusak?*
کدام عروسک

15) *anayā arusak šo=se.*
آن‌ها عروسک 3pl=خرید
آن‌ها عروسک خریدند.

16) *dot-iyā xāter-e arusak šo=a-vi.*
دختر-جمع‌پسوند دوست-ezafe عروسک 3pl=imperf.-خواه
دخترها عروسک دوست دارند.

[1]. Hornstein
[2]. Radford
[3]. Izvorski

در جملهٔ ۱۵: Ø (آن‌ها) anayā

در جملهٔ ۱۶: (دخترها) dot-iyā Ø

نمودار (1): نمودار درختی جایگاه گروه حرف تعریف جملات ۱۴، ۱۵ و ۱۶

برخی دیگر از هسته گروه تعریف در این زبان وابسته پسین اسم هستند؛ برای نمونه پسوند /ü-/.

17) *dot-ü gerix oš=ke.*
دختر-ü گریه 3sg=کرد
دختره گریه کرد.

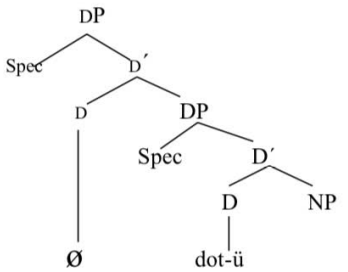
18) *pos-ü ond*
پسر-ü آمد
پسره آمد.

در این زبان گاهی هم‌زمان هر دو هسته مشخصاً دارای نمود آوایی است؛ به‌عنوان مثال در جملهٔ (۱۹) صفت اشاره /e/ به معنی «این» و در جملهٔ (۲۰) صفت اشاره /ana/ یعنی «آن» هستهٔ حرف تعریف پیشین است و پسوند/ü-/ در هر دو جمله، هستهٔ حرف تعریف پسین است که هسته حرف تعریف پیشین و پسین دارای نمود آوایی هستند.

19) e arusak-ü ǰu- e.
این عروسک-ü است-زیبا
این عروسک (مشخص) زیباست.

20) *ana ærusak-ü ešk*a.
آن عروسک-ü شکست
آن عروسک (مشخص) شکست.

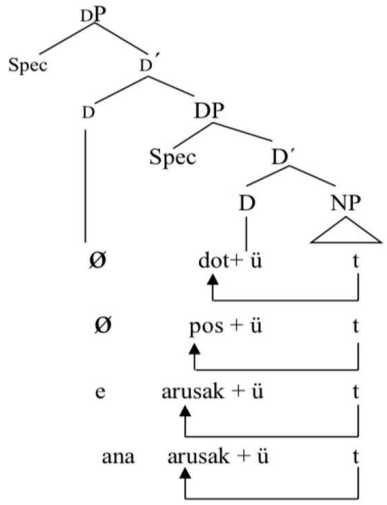
قرار گرفتن هستهٔ گروه حرف تعریف در دو جایگاه متفاوت قبل و بعد از اسم مانند جملات (۱۷) تا (۲۰) در قالب گروه حرف تعریف تک‌پوسته‌ای مانند نمودار (۱) غیرقابل توجیه است. با قائل شدن به دوپوسته‌ای بودن گروه حرف تعریف همانند گروه فعلی پوسته‌ای می‌توان جایگاه هستهٔ گروه حرف تعریف را تبیین کرد. به این صورت که در چنین جملاتی باید دو پوسته را فرض کرد که در جایگاه هستهٔ بالایی هسته‌های حرف تعریف پیش اسمی و در جایگاه هستهٔ پایینی پسوند/ü-/ قرار می‌گیرد.

Ø	dot-ü	جملهٔ (۱۷)
Ø	arusak-ü	جملهٔ (۱۸)
e	arusak-ü	جملهٔ (۱۹)
ana	arusak-ü	جملهٔ (۲۰)

نمودار (۲): نمودار درختی جایگاه گروه حرف تعریف جملات۱۷-۲۰.

جایگاه مشخص‌گر[1] گروه حرف تعریف در لاری مانند زبان فارسی خالی است. در زبان‌های دیگر مانند انگلیسی، صفات و ضمایر ملکی این جایگاه را اشغال می‌کنند (ردفورد، ۲۰۰۰: ۲۲). یکی از نکات قابل بحث این است که هسته گروه حرف تعریف پوسته پایینی به‌صورت وند است. ساختواژی بودن هستهٔ گروه حرف تعریف پدیدهٔ ادغام را توجیه می‌کند. به سبب نیاز ساختواژی این پسوند، اسم از جایگاه هستهٔ گروه اسمی ارتقا می‌یابد تا با هستهٔ گروه حرف تعریف که همان پسوند /ü-/ است ادغام شود. بر این اساس می‌توان نمودار (۲) را به‌صورت نمودار (۳) ترسیم کرد.

Ø	dot+ ü	t	جملهٔ (۱۷)
Ø	pos + ü	t	جملهٔ (۱۸)
e	arusak + ü	t	جملهٔ (۱۹)
ana	arusak + ü	t	جملهٔ (۲۰)

نمودار (۳): اصلاح نمودار درختی جایگاه گروه حرف تعریف جملات ۱۷-۲۰.

همان‌طور که در ۴.۲.۱ توضیح داده شد، در ساخت موصوف و صفت در این زبان /ü-/ به صفت اضافه می‌شود و در این صورت بیان صفت اشاره اختیاری است. به همین دلیل جملهٔ فارسی (۲۱) را می‌توان به دو صورت در لاری بیان کرد.

21)a. ana arusak-e ǰu-n-ü m=ā-de.

آن عروسک-ezafe واج میانجی-زیبا-ü 1sg=imperative-ده

آن عروسک زیبا را به من بده.

b. arusak-e ǰu-n-ü m=ā-de.

[1]. Spec

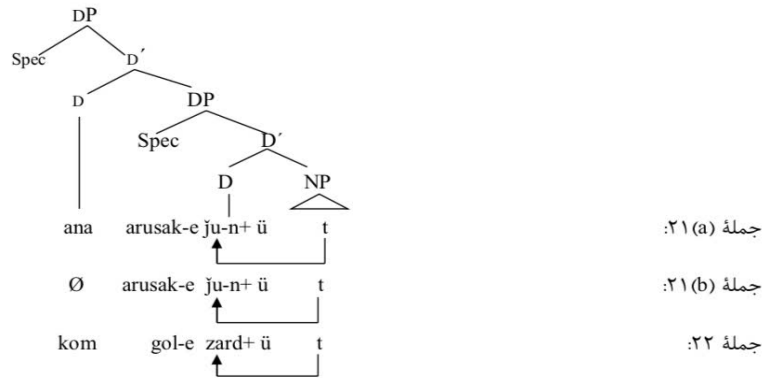
عروسک-ezafe واج میانجی-زیبا ü-ده 1sg=imperative-

آن عروسک زیبا را به من بده.

22) *xāter-e kom gol-e zard-ü t=a-vi?*
دوست-ezafe کدام گل- ezafe زرد-ü خواه-2sg=imperf.

کدام گل زرد را دوست داری؟

در جملات (۲۱) و (۲۲) نیز به دلیل نیاز ساختواژی هستهٔ حرف تعریف، گروه اسمی که شامل هستهٔ اسمی و هستهٔ صفتی است، ارتقا می‌یابد و با آن ادغام می‌شود (مطابق نمودار ۴).

نمودار (۴): نمودار درختی جایگاه گروه حرف تعریف جملات ۲۱-۲۲.

تحلیل و بررسی داده‌ها نشان داد که بر اساس رویکرد پوسته‌ای، جایگاه پسوند/ü-/ در گروه حرف تعریف در زبان لاری در هستهٔ گروه حرف تعریف پوستهٔ پایینی است.

۶. نتیجه‌گیری

در این مقاله به تحلیل نقش و جایگاه پسوند/ü-/ در گروه حرف تعریف در زبان لاری پرداخته شد. بر اساس تعریف کریمی (۱۹۹۹، ۲۰۰۳) از مشخص‌بودگی نقش این پسوند در این زبان بررسی شد. این مقاله نشان داد که نقش پسوند /ü-/ بیان معرفگی نیست چرا که الزام وجود این پسوند نه‌تنها به همراه گروه اسمی معرفه مفرد بلکه به همراه گروه اسمی نکره مبین مشخص‌بودگی این پسوند است. همچنین گروه حرف تعریف در زبان لاری دارای دو پوسته با دو هسته است که تنها با فرض طرح پوسته‌ای گروه حرف تعریف بر اساس استدلال لارسن (۱۹۸۸) از طرح پوسته فعلی می‌توان توجیه منطقی برای قرار گرفتن هستهٔ گروه حرف تعریف در دو جایگاه یافت. بر اساس این طرح، هستهٔ گروه حرف تعریف پیش اسمی در پوستهٔ بالایی و پسوند/ü-/ به‌عنوان هستهٔ گروه حرف تعریف پس اسمی در هستهٔ گروه حرف تعریف پوستهٔ پایینی قرار دارد. همچنین وجود زبان‌هایی مانند زبان لاری که به‌طور مشخص هر دو هستهٔ گروه حرف تعریف دارای نمودآوایی است، پوسته‌ای بودن گروه حرف تعریف را بیش از پیش تقویت می‌کند و نشان می‌دهد که طرح پوستهٔ فعلی را می‌توان به سایر گروه‌ها تعمیم داد.

نتایج چنین پژوهش‌هایی در مطالعات رده‌شناسی زبان و همچنین در ثبت و حفظ این زبان اصیل درخطر اهمیت دارد. علاوه بر آن، معلمان مدارس نیز با آگاهی از این موضوع می‌توانند به خطاهای گفتاری و نوشتاری دانش‌آموزان لاری‌زبان در حذف «را» به هنگام سخن گفتن و یا نوشتن انشا به زبان فارسی پی برده و با دادن آموزش‌ها و ارائه راهکارهایی در این زمینه، مانع بروز این خطا شوند و یا در جهت رفع آن اقدام کنند.

منابع فارسی

باطنی، محمدرضا (۱۳۵۵). *چهار گفتار دربارهٔ زبان*. تهران: انتشارات آگاه.

تفکری رضایی، شجاع و یاسمن چوب‌ساز (۱۳۹۲). مشخص‌بودگی در کردی کرمانشاهی. *جستارهای زبانی*، شماره ۴ (پیاپی ۱۶)، ۵۵-۶۸.

خنجی، لطفعلی (۱۳۸۹). *نگارش توصیفی بر زبان لارستانی و گویش خنجی*. شیراز: ایلاف.

دبیرمقدم، محمد (۱۳۸۸). *پژوهش‌های زبان‌شناختی فارسی*. تهران: مرکز نشر دانشگاهی.

دبیرمقدم، محمد (۱۳۹۲). *رده‌شناسی زبان‌های ایرانی*. تهران: سمت.

دیانت، لیلا (۱۳۹۵).» فرایند همگونی در زبان لاری. *زبان‌شناسی گویش‌های ایرانی*، ۱(۱)، ۷۲- ۵۳.

دیانت، لیلا (۱۴۰۱). *فرهنگ سه‌زبانه اصطلاحات، ضرب‌المثل‌ها و کنایه‌ها در زبان لاری*. تهران: بوی کاغذ.

دیانت، لیلا (۱۴۰۲).» فعل مرکب در زبان لاری. *زبان‌شناسی گویش‌های ایرانی*، ۸(۱)، ۱۱۷-۱۳۱.

رضاپور، ابراهیم (۱۳۹۴). شرط مجاورت و مشخص‌بودگی در زبان فارسی: تعامل میان نحو و معنی شناسی. *جستارهای زبانی*، ۶(۶)، ۱۶۳-۱۸۳.

سلامی، عبدالنبی (۱۳۸۳). *گنجینه گویش‌شناسی فارسی*. تهران: فرهنگستان زبان و ادب فارسی.

عباسی، آزیتا (۱۳۷۹). معرفگی در زبان فارسی: پدیده‌ای پیوستاری یا دوقطبی؟ مجموعه مقالات چهارمین کنفرانس زبان‌شناسی، ۴۴۷-۴۶۰.

مشکوه‌الدینی، مهدی (۱۳۷۹). *دستور زبان فارسی بر پایهٔ نظریهٔ گشتاری*. مشهد: دانشگاه فردوسی.

وثوقی، محمدباقر (۱۳۸۰). *لارستان*. تهران: تحقیقات فرهنگی.

References

Abbasi, A. (2000). "Definiteness in Persian Language: A Continuum or Binary Phenomenon?" Proceedings of the 4th Conference. 447-460. [In Persian]

Abney, S. R. (1987). *The Noun Phrase in its Sentential Aspect. PhD thesis*. Massachusetts Institute of Technology. Cambridge.

Bateni, M. R. (1976). *Four Lectures on Language.* Tehran: Agah. [In Persian].

Dabir-Moghaddam, M. (2009). *Persian Linguistic Studies*. Tehran: University Publication Center. [In Persian].

Dabir-Moghaddam, M. (2013). *Typology of Iranian Languages*. Tehran: Samt. [In Persian].

Dianat, L. (2016). "Assimilation Process in the Lari Language". *Iranian Languages and Linguistics*. 1. 53-72. [In Persian]

Dianat, L. (2020). "Reduplication in the Lari Language". *Iranian Languages and Linguistics*. 1. 83-105. [In Persian]

Dianat, L. (2021). *Trilingual Dictionary of Lari Idioms, Proverbs, and Ironies*. Tehran: booka. [In Persian]

Dianat, L. (2023). "Compound Verbs in the Lari Language". *Iranian Languages and Linguistics*. 1. 117-131. [In Persian]

Enç, M. (1991). "The Semantics of Specificity". *Linguistic Inquiry*. 22. 1-25.

Hale, K., & Keyser, S. J. (1993). "On Argument Structure and the Lexical Expression of Grammatical Relations". In K. Hale and S. J. Keyser (eds.). *The View from Building 20: Essays in Linguistics in Honor of Sylvain Bromberger*. Cambridge. MA: MIT Press, 53–110.

Hornstein, N., Nunes, J., & Grohmann, K. (2005). *Understanding minimalism.* Cambridge University Press.

Izvorski, R. (1995). "A DP Shell for Comparatives". *Console III Proceedings.* The Hague, Holland: Academic Graphics. 99-121.

Karimi, S. (1989*).* "Aspects of Persian Syntax, Specificity, and the Theory of Grammar". *Ph.D. Thesis*, University of Washington. 53-110.

Karimi, S. (1999). "Specificity Effect: Evidence from Persian". *Linguistic Review* 16. 125-141.

Karimi, S. (2003). "Object Positions, Specificity and Scrambling". In Karimi, S. (ed.), *Word Order and Scrambling,* Blackwell Publishing. 91-125.

Khonji, L. (2009). *Comprehensive Study of the Larestani Language and Khonji Dialect*. Shiraz: Ilaf. [In Persian].

Larson, R. K. (1988). "On the Double Object Construction". *Linguistic Inquiry,* 19. 335-391.

Meshkat-al-Dini, M. (2000). *Introduction to Persian Transformational Syntax.* Mashhad: Ferdosi University Publication. [In Persian].

Radford, A. (2000). "NP Shell". *Essex Research Reports in Linguistics*. 33-49.

Radford, A. (2004). *Minimalist Syntax: Exploring the Structure of English. Cambridge: Cambridge* University Press.

Rezapour, E. (2015). "Adjacency Condition and Specificity in Persian: Interface between Syntax and Semantics". *Language Related Research.* 6(6), 163-183. [In Persian].

Salami, A. (2004). *Fars Dialect Treasure*. Tehran: Persian Language and Literature Academy. [In Persian].

Tafakkori-Rezayi, Sh., & Choubsaz, Y. (2013). "Specificity in Kermanshahi Kurdish". *Language Related Research.* 4. 55-68. [In Persian].

Vosughi, M. B. (2001). *Larestan*. Tehran: Cultural Research. [In Persian].